Algemene beschouwingen, Voorjaarsrapportage 2026

2 juli 2026

“Een politiek noodpakket”

Voorzitter, na alle rampspoed die we de afgelopen jaren meegemaakt hebben, sta ik hier vandaag met de hoop dat de stroom blijft werken. Voor de zekerheid heb ik een politiek noodpakket meegenomen flesje water, een kaars , een reep chocolade en mijn bijdrage op papier.

We staan aan de vooravond van grote politieke veranderingen in de gemeente Haarlemmermeer. Nieuwe partijen zorgen voor een andere dynamiek, met nieuwe inzichten, prioriteiten en verhoudingen. Terwijl het nieuwe college zich inwerkt, kijken wij als oppositie vooruit: waar kunnen wij het verschil maken?

Vorig jaar pleitte ik voor het versterken van de sociale structuur in onze wijken en kernen. Nu presenteert het college wijkvernieuwing als speerpunt, terwijl de pilot al langer loopt. Fijn in ieder geval dat wat wij als raad al langer roepen, nu ook uitgerold gaat worden.

Ook gaf ik vorig jaar al aan dat dit nieuwe college op magische wijze mag gaan zorgen voor een sluitende begroting in 2028 en 2029. Het is de vorige club van wijze wethouders ook gelukt om het ravijnjaar vooruit te schuiven, dus de lat is gelegd.

Voorzitter, de commissie-Van Ark erkent eindelijk wat gemeenten al jaren zeggen: de taken en de middelen zijn uit balans.

De aangekondigde oplossingen zijn echter beperkt. Vanaf 2028 is huishoudelijke hulp niet langer vanzelfsprekend. Inwoners moeten eerst terugvallen op hun eigen netwerk.

Maar niet iedereen héeft zo’n netwerk. Juist zij dreigen tussen wal en schip te vallen. Hart van Haarlemmermeer vreest dat de overheid zich steeds verder terugtrekt en inwoners eerst zelf hun problemen moeten oplossen. Mijn dringende oproep is dan ook aan het college, deze kwetsbare groep niet uit het oog te verliezen.

Voorzitter, het hart van onze dorpen – het dorpshuis – dreigt de rekening van veranderingen te betalen. In het coalitieakkoord staat dat onderzocht wordt hoe dorpshuizen commerciëler kunnen exploiteren.

Maar wat betekent dat? Duurdere koffieochtenden, hogere tarieven voor verenigingen en vrijwilligers. Juist de mensen voor wie het dorpshuis bedoeld is, worden geraakt.

Voorzitter, een dorpshuis is geen verdienmodel. Het is de plek waar mensen elkaar ontmoeten, eenzaamheid wordt doorbroken en vrijwilligers hun buurt versterken. Hun tijd hoort naar mensen te gaan, niet naar businessplannen.

En laten we eerlijk zijn: dit is geen echte besparing. Wie nu snijdt in de sociale basis, betaalt later de rekening via veel duurdere zorg en ondersteuning.

De goedkoopste zorg is de zorg die je voorkomen kan.

Zou een deel van de oplossing niet kunnen liggen in een verstandig en verantwoord gebruik van AI?

AI biedt kansen om processen slimmer en efficiënter in te richten en de dienstverlening aan inwoners te verbeteren. In de voorjaarsrapportage lezen we dat €300.000 wordt gereserveerd voor de ontwikkeling van AI.

Kan de wethouder toelichten hoe onze gemeente AI op dit moment al inzet? Op welke terreinen gebeurt dat al, en welke kansen ziet het college voor de komende jaren?

Voorzitter, tot slot de subsidieregeling voor lokale politieke partijen. Het college kan deze nu vaststellen, waarna ook onze lokale partij subsidie kan aanvragen. We zijn blij dat deze regeling er na jaren eindelijk lijkt te komen. Daarmee krijgen lokale partijen een eerlijkere positie ten opzichte van landelijke partijen en de erkenning die de lokale democratie verdient. Kunnen we nog voor het reces de aanvraag indienen?

Mijn politiek noodpakket was vandaag niet nodig. Laten we hopen dat dat ook geldt voor de programmabegroting. Met het naderende ravijnjaar kunnen we alle creativiteit gebruiken, maar liever geen noodscenario's.

In de 2e termijn zal ik de Motie Verhuistrein inbrengen.

Tot zover